

Ö-POSTEN

TIDNINGEN PÅ RINGÖN

Nº14
2020

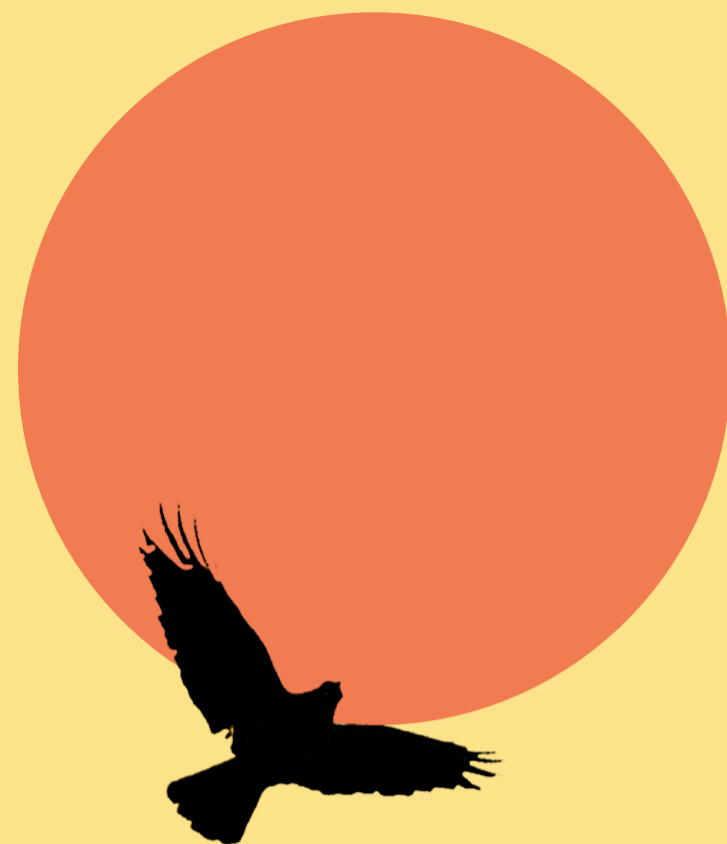
**En ny promenadväg
till Ringön**

**Snack om känslor
i coronatider**

**Profvsen tipsar
om sommarpyssel!**

Oss grannar emellan

För fyra år sedan ropade en kille i blåställ till en annan kille i blåställ att det var några kulturarbetare på Stålverksgatan som nog hade gått vilse och behövde lite hjälp. Kulturarbetarna var vi, Red Top, Matilda och Filip. Vi hade precis flyttat in på Stålverksgatan 2 och även om vi hade lagat något däck på Ringön tidigare, gått på några fester och fixat till något annat på ön förut så var vi vilse.

Ett par år senare när vi var varma i kläderna använde vi det vi lärt oss och sa till Sandra att hon nog gjorde bäst i att knacka på hos Bengt om hon nu skulle odla små ekologiska tomater mitt framför ögonen på honom. Han var ändå öns tomatproffs med över 30 år i fruk- och grönsaksbranschen. Pojkarna på Vega har fått hjälp av grannen Louis från Gatenius Varv tusen gånger om. Truck och klokskap.

Och det lönar sig! Nu har Louis och hela varvet folkölen Gatenius Porter uppkallad efter sig.

De blir oftast bra de där krockarna, men det krävs en del för att de ska bli sådär vackra. Vi behöver acceptera saker som vi inte gillar och kanske aldrig kommer gilla heller. Att lastbilarna är många och tar plats, att det spelas hög musik, doftar kaffe, odlas gurka på en parkering, att något aldrig blir färdigt och något tredje stinker.

Vi är många på ön och alla drömmer olika, det är därför vi har hittat hit. Krockarna på Järnmalmmsgatan eller Manufakturergatan eller vilken gata som helst kan bli en katastrof eller landa väldigt vackert beroende på hur vi väljer att de händer.

Staden har gett Ringön lite av ett undantagstillstånd. Om vi tar väl hand om det finns det alla möjligheter i världen att det kan få lov att vara så under en längre tid.

Några som drömde och hittade hit är Tomas, Jonas, Benedikte och Agneta. Läs om deras resa till Ringön i det här numret. Och så hade vi ett modigt samtal i vår trädgård för några veckor sedan. Om hur coronapandemin har påverkat tre företag på ön.

Om några veckor är det semestertider, glad sommar önskar vi!

Red Top och Matilda
— Saltet

Utgåva: #14 2/2020
Årgång: 5
Redaktionell produktion: Spoon
Redaktörer: Saltet & Malin Dittmer
Form: Amanda Kallin
Illustration: Marion Igorra
Tryck: Exakta print
Ägare: Business Region Göteborg AB

Omslaget

Omslaget är ritat av illustratören Marion Igorra. "Trots dessa märkliga tider med social distansering och hemmajobb kommer vi alltid att finnas där för varandra. Öppna ditt fönster och lyssna till fåglarna - naturen talar."

Om Saltet

Saltet på Ringön sitter i det gamla saltlagret längst ner på Stålverksgatan och jobbar med Ringöns utveckling. Självständigt men med stöd av kommunen. Business Region Göteborg är huvudman och Saltet är en del av Göteborgs 400-årsjubileum 2021.

Besöksadress: Stålverksgatan 2, Ringön
Kontakt: info@saltet.org
saltet.org

BÅTPLATSER SÖKES

Om ni har en båtplats att hyra ut på Ringön, hör av er till Saltet på info@saltet.org.
Många undrar.

Falska rykten

I alla områden uppstår det rykten, så även på Ringön. En del är sanna, en del är falska och så finns det en del halvsanningar.

Saltet ska försöka ta död på några falska rykten. Göteborgs stad har inga planer på att förändra Ringön inom de närmaste 20-25 åren, det kommer att se ut ungefär som det gör nu ett bra tag framåt.

Den del av Ringön som gränsar till den nya bron är tänkt att hänga ihop med Frihamnen. Men det har tagit lite längre tid än man trodde att komma igång i Frihamnen, så antagligen dröjer det några år innan vi får se bostäder och kontor som gränsar till Stenkolsgatan.

Ringön är ett industriområde och det vill inte någon ändra på. Om man är intresserad av att göra något som inte är industri (enligt den gamla planen) kan man söka Tidsbegränsat bygglov som gäller 5 + 5 + 5 år. Viss modern verksamhet kan dock anses vara industri ändå, såsom filmproduktion, matproduktion och musikproduktion med mera, och då kan man slippa söka bygglov. Vad som är vad avgör bygglovsavdelningen på Stadsbyggnadskontoret.

Staden är överens om att utvecklingen på Ringön ska få ta tid och viljan är att bevara det unika som finns här.

Saltet kan mer om det här, hör av er till dem om ni har frågor info@saltet.org

LEDIGA LOKALER

Det finns lediga lokaler/platser hos Kokokaka och Kolgruvan. Hör av er till studio@kokokaka.com och info@kolgruvan.com om ni är intresserade.

Foto: KOKOKAKA

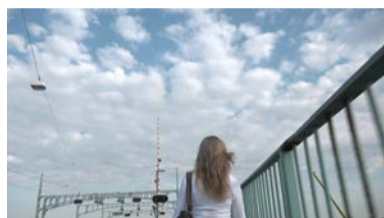

Foto: Kristina Meiton

KONSTPROJEKT OM RINGÖN

Kristina Meiton är konstnär, filmare och driver produktionsbolaget MigDig. I flera år har hon och forskaren Gabriella Olshammar (fil. kand. i kulturvård från Göteborgs Universitet) gjort olika projekt med koppling till Ringön. Nu har Kristina samlat allt på den digitala plattformen Plats Ringön.

Utgångspunkten för plattformen har varit att lyfta fram några av de äldre verksamheterna på ön, visa värdet i dem samt att förstå hur utvecklingen av området går till, vad som styr, vad som kan vinnas och vad som kan gå förlorat.

Ta en titt! www.platsringon.se

Foto: Saltet

Foto: Saltet

Ny väg till Ringön

Många på Ringön har kunnat följa bygget av den nya Hisingsbron och nu ser vi att det börjar närma sig färdigt. En invigning är planerad till i början av juni 2021.

Saltet har pratat med Göteborgs stad om hur en eventuell koppling till Ringön (för gående och kanske cyklister?) kan se ut och nu har vi fått ett spännande svar. Man ska kunna gå ner från bron på Hisingsidan, både åt Frihamnen och Ringön. Bilden visar ungefär var trappan kommer att vara placerad. Kommunen äger marken och de jobbar på att hitta en snabbare väg in till Ringön från bron och förhoppningen är att det ska gå att komma fram till Järnmalmsgatan via Renovas område.

Det skulle betyda mycket för både cyklister och gående.

Sommaröppet

Butikerna, salongerna och parkeringsplatserna med de mest temperamentsfulla (läs ovissa) öppettiderna på ön, Made in Ringön, Kiosken och Asfaltsträdgården har satt ner foten för sommaren och givit oss några klockslag. Bra, tack!

Made in Ringön har öppet mån–fre kl. 12–18 och Kiosken tors, fre, lör kl. 11–15 hela juni och augusti. Asfaltsträdgården hänvisar till deras Instagram för öppettider för att vara på den säkra sidan. Eller stick in huvudet genom grindarna om ni ser att de är där.

@made.in.ringon
@kioskenkioskenkiosken
@asflatstradgarden

Biblioteket flyttar högt upp

Ringöns Bibliotek har bytt adress till Järnmalmsgatan. Varför och vart flyttar ni, frågade vi Mari Lagerquist som är grundare och initiativtagare till Biblioteket.

Ni har flyttat, berätta?

— Vi blev av med vårt lilla rum tidigare i våras och nu har vi fått möjlighet att flytta in i ett av Kioskens extrarackor på Järnmalmsgatan vilket blir en tydlig förbättring. Rummet är lite större, det är mer tillgängligt (trots trappan) och dessutom finns Kiosken nära till hands för kaffe.

Roligt! Vad ska ni göra där? Samma?

— Ungefär samma. Tanken med Biblioteket är att först och främst vara ett referensbibliotek och arkiv men förhoppningsvis kommer vi även att kunna hålla några bok- och tryckrelaterade events framöver.

Hur har ni öppet? Sommarstängt?

— Ambitionen är att hålla regelbundet öppet från fredag lunch fram till sen eftermiddag, det passar bra ifall någon vill kombinera ett besök hos oss med lunch på ön. Passar inte tiden går det bra att skicka ett email till biblioteket_2x2@gmail.com så kommer vi överens om en annan tid. Så om inget oväntat inträffar, den klichén har en helt ny klang numera, så kommer Biblioteket vara öppet över sommaren.

Får alla komma och hälsa på?!

— Naturligtvis! Välkomna!

Biblioteket öppnade på sin nya adress den 5 juni. Följ dem på [@biblioteket_2x2](https://twitter.com/biblioteket_2x2) för mer information.

Foto: Biblioteket

Vi väntar med spänning på att tre nya sociala mötesplatser ska öppna på Ringön. Ö-Posten fick tag på de ansvariga för en kort intervju.

HEJ, RICHARD SIMONSON PÅ STIGBERGETS BRYGGERI!

Överlever ni krisläget?

— Det är en påtaglig skillnad sedan pandemin drabbade oss, vi hankar oss fram. Vi har tappat det mesta av exporten och försäljningen till krogarna. Till Systembolaget och dagligvaruhandeln funkar det okej. Vi är i samma situation som de flesta andra och ser fram emot att läget normaliseras.

Hur påverkar det etableringen på Ringön?

— Bygget pågår som planerat och det är slutbesiktning i slutet av maj, vi kommer att flytta in bryggeriet så snart det är möjligt och målet är att brygga den första ölen under semestern. Men även detta projekt är påverkat av corona vilket gör att vi gasar lite försiktigare. Den stora publika delen ligger nog närmare årsskiftet.

Så kan man ta en öl och ett bad under sommaren?

— Absolut, det är vår plan.

HEJ FREDRIK GANSLANDT FRÅN HEY IT'S ENRICO PALLAZZO!

Hur överlever ni det rådande coronaläget?

— Förvånansvärt bra, vi hann ställa om rätt fort när larmet gick. Vi har en viss erfarenhet av att förhålla oss till en spretig värld. Det puttrar helt enkelt på.

Ni har varit med i Ö-Posten tidigare kring ert nybygge, hur går det?

— De flesta som är kopplade till bygget är permitterade så det går långsamt framåt. Vår förhoppning är att vi kan ha en mindre premiär om några månader för att senare återkomma med dunder och brak. Allt är anpassat till rådande läge, som det är för de flesta.

Om du orkar tänka framåt, vad är det ni vill ska hända hos er när allt är klart?

— Vi vill bli torget på Ringön, en plats för samling och häng. Hela vår undervåning ska vara öppen för folk och det ska på sikt finnas möjlighet att äta och dricka lite gott. Våningarna 2–3 är för vår personal, medan takvåningen dels kommer att vara öppen för allmänheten men även abonneras av olika företag. Vi har ju ändå Ringöns enda takterrass, den måste folk få prova!

HEJ CLAES LJUNGGREN FRÅN VEGA BRYGGERI!

Hur går det med er nya restaurang?

— Trots coronaläget så har vi dragit igång luncher på fredagar, vi serverar BBQ och god dryck. Det har blivit lite av en succé, men vi förhåller oss såklart till reglerna som Folkhälsomyndigheten tagit fram. Det är i alla fall väldigt roligt med folk i våra lokaler.

Om vi tänker bortom corona, vad händer sen?

— Vi väntar på vårt serveringstillstånd, när det är klart kan vi köra verksamhet fler dagar i veckan. Vi kommer att behålla luncherna på fredagar men tanken är att få folk att stanna kvar till kvällen, samma gäller för lördagarna. Vi vill vara ett utflyktsmål för folk som vill äta mat och prova våra öl. När coronaläget släpper kan vi ta in fler gäster och öka antalet öppettidagar. Men vi vill inte stressa igång något.

Ni är ju ett bryggeri i grunden, hur funkar det i dessa tider?

— Vi säljer nästan inget till hotell och restauranger längre vilket har varit våra viktigaste kunder. Däremot har vi fokuserat mer mot dagligvaruhandeln och mot Systembolaget. Vi har som de flesta andra permitterat personal och försöker överleva så gott det går.

Det är svårt att undvika det dystra i denna typ av frågor men är det fortfarande kul?

— Ja!! Vi brinner för det vi gör och längtar tills att allt återgår till det normala. Vi kan redan nu se en ökning på förfrågningar om event, även om de ligger lite längre fram i tiden. Tids nog är det dags för en riktig invigning.

Vi bad tre proffs på ön om hjälp med att hitta pyssel för sommaren. Lars Witte, ägare och grundare av Dalfrid Silvertjära, Siv Claesson ägare och grundare av Claessons Trätjära och Bengt Johansson ägare och grundare av Skeppshandel.

Sommartips från proffsen!

Siv med brunsåpa i handen på altanen utanför butiken på Järnmalmsgatan.

Lars på sin ljugarbänk utanför hans egenbyggda hus på Järnmalmsgatan.

↑ Siv Claesson, Claessons Trätjära

1. **Tvätta altandäck med brunsåpa.** Blir suveränt rent och tar bort alger, mögel och smuts.
2. **Drick lite vin i skymningen** på den nyskurade altanen.
3. **Olja in fina teakmöbler** med kinesisk tungolja alternativt bio impression och behåll dem vackert bruna.

→ Bengt Johansson, Skeppshandel

1. **Utforska Göteborgs hamn från vattnet.** För att ta sig ut på vattnet från Ringön kan man hyra en båt från exempelvis Blueboat på Järnmalmsgatan eller fråga någon av sjöfararna på ön snällt.
2. **Upptäck Ringön** med alla instick och hamnar.
3. **Ta dig upp genom Göta älv** om du har en båt som inte är för djup. Den tar dig ända upp till Farshatt i Kungälv där du kan lägga till för en lunch.

Bengt med båten Ruter Damen från 1914 som nyss fick sin hemmaplats på Ringön. Bengt är stolt!

↑ Lars Witte, Dalfrid Silvertjära:

1. **Gör en ljugarbänk.** Till det behöver du: Fyra brädor + fyra ben (stumpar) + två skruvreglar.
2. **Gör en grodfamilj av stenar.** Leta upp stenar med lämpliga former (små till ögon och fötter, stora till kroppen). Limma först (med anpassat lim som håller) och måla när stenarna sitter fast. Använd gärna akrylfärg som torkar snabbt.
3. **Titt-/förvarings-/medicinskåp.** Väldigt bra skåp som kan användas till mycket! Det behövs ett litet fönster, tre långa träbitar (till sidorna och baksidan), två korta (till toppen och botten). Sätt ihop och fyll med hemligheter.

GÖR AFFÄRER MED DINA GRANNAR

Det finns flera bra skäl att göra affärer med sina grannar. Företagen på Ringön stärks och man lär känna fler verksamheter. Använd modellen här nedanför (det är bara ett urval av företag, det finns många många fler!) för att förstå att allt faktiskt redan finns här. Det krävs lite jobb men det kommer att löna sig på många sätt. Om du inte orkar kolla upp vad alla företag och verksamheter gör kan du fuska och kontakta Saltet. Sen är det bara att sätta igång och dra dina egna streck.

Det finns hopp i pandemitider

I mitten av maj möttes tre personer i Saltets trädgård – Michaela ”Micki” Holmdahl från Recreate design company, Amadeus Ringbäck från Smyrna second hand och Fredrik Frey från Däckatt.

De pratade om känslor, hopp och oro i den ovissa och märkliga tid vi just nu befinner oss i.

Hur mår ni i dag?

Amadeus: Vi som second hand-butik mår nog ganska bra. Det tuffaste var i början när det var oviss vad som skulle hända och hur det skulle påverka oss. Vi har fått göra en ganska stor omställning i hur vi arbetar, men det känns som att vi har kommit igenom den på ett bra sätt. Nu ser vi i stället många positiva sidor.

Micki: I dag mår jag bra, men när corona först bröt ut blev jag sjuk och var hemma i karantän med min familj i fem veckor. Från början trodde vi att det bara var en vanlig virusinfektion. Vi har tre barn och det är ju sånt man får nästan varje år. Men efter två veckor med alla symptom förstod vi att det måste vara corona. Det var nog det värsta jag har varit med om. Och att vara instängd i en lägenhet och inte komma ut samtidigt som våren kommer var också svårt psykiskt.

Fredrik: Jag har inte varit sjuk eller haft några

symptom, så rent fysiskt mår jag bra. Men osissheten gör ju att det känns jobbigt. Man vet inte om det vänder nu eller bara kommer att fortsätta. Det är nog det svåraste med allt detta.

Hur har coronapandemin påverkat er verksamhet?

Amadeus: Hos oss är det är ju inte lika många kunder som innan. Vi har väldigt många stammisar som är äldre och de kommer inte längre. Det saknar vi verkligen. Samtidigt verkar det som att vi har fått väldigt många nya kunder och det känns roligt. Vi har också fått in många nya och yngre volontärer och det något vi har längtat efter länge. Det är en del studenter och även några som är permitterade från Volvo. De är vana att köra på och har otroligt mycket energi och går in och gör ett jättejobb. Man behöver inte arbetsleda dem alls, utan det räcker att man berättar vad problemet

är och så hittar de lösningen. Men tidigare gjorde våra äldre volontärer i princip allt själva och det fanns inga nedskrivna rutiner. När de försvann var vi som arbetsledare tvungna att lära oss hur alla våra avdelningar fungerar i detalj. Så vi har fått skapa nya strukturer för att kunna sätta in nytt folk i arbetet. Men nu känns det väldigt bra.

Fredrik: Det har fungerat ganska så bra för oss hittills och vi har absolut haft att göra. Vi har precis haft vår mest hektiska period, det är ju under våren som alla behöver byta sina däck. Men efter detta vet vi ju inte riktigt vad som händer och vi har börjat se en liten nedgång. Den har inte varit extrem, men man ser att det går åt det hållet. Därför har tre personer hos oss tyvärr fått gå. Vi har inte riktigt hunnit landa i det ännu, eftersom vi har haft så fullt upp. Men det är klart att man är orolig, det är vi nog allihop tror jag. Man märker också att en del kunder är rädda och inte vill komma in

till kundmottagningen eller i verkstaden. Då får de sitta kvar i sin bil och swisha betalningen. Vi försöker lösa saker så gott det går och hjälper till med det vi kan. Vissa av våra äldre kunder har valt att boka om sina tider. Men det var mest i början, efter ett tag började de komma tillbaka. Jag misstänker att de inte vill sitta hemma och så chansar de för att komma ut lite.

Amadeus: Vi märker också att folk börjar tröttna nu. I början hade vi ungefär hälften så många kunder. Då var det lätt att följa restriktionerna med avstånd i butiken. Men nu får vi börja räkna antal kunder i butiken och stänga dörrarna och köra en ut och en in.

Micki: Vi håller främst på med återbruksinredningar och avvecklingsprojekt och alla pågående projekt avbokades eller sköts på framtiden. Ingen vet hur lång tid detta kommer att pågå och inredningar ligger ju inte heller högst på prioriteringslistan.

Detta innebar att jag och min kollega Mike, som jag driver företaget med, var tvungna att ta ställning till hur vi skulle fortsätta. Och vi har dessvärre behövt ta beslutet att avveckla vårt företag. Som ett litet företag har vi inte marginalerna som krävs för att kunna vänta på bättre tider. Har vi inga projekt och inga intäkter kan vi inte heller betala våra kostnader. På den vägen är det och det är sådana beslut man måste ta om man inte vill stå inför en konkurs. Och det är det ju ingen som vill. Vi vill göra rätt för oss och ta ansvar. Men det är såklart hjärtskärande och tråkigt. Detta är ett företag som vi har byggt upp i åtta års tid. Vi var först och är än så länge det enda företaget i Sverige som erbjuder hundra procent återbruk.

Amadeus: Så otroligt tråkigt att höra. När vi har samarbetat med er har det varit så häftigt att se de kreativa lösningarna och hur allt kommer till användning. →

”Vi hanterar sorgen med humor. Jag tycker verkligen att det är den bästa medicinen.”

Michaela ”Micki” Holmdahl

”Jag hoppas att man inte ramlar tillbaka i det gamla sättet att tänka igen. Det hade varit riktigt tråkigt om det hände.”

Fredrik Frey

Micki: Ja, vi har ju tagit tillvara på sånt som andra ser som skräp och omarbetat det till andra möbler eller konst. Nu får vi se vart återbruksinredningar tar vägen och vad min personliga roll blir i det. För det är ju klart att jag vill fortsätta med att förändra världen och att göra skillnad på mitt eget sätt. Hur stort eller litet det än må vara. Men nya tider innebär nya möjligheter och utmaningar. Så något bra kommer av detta också.

Vad har varit svårast i allt det här?

Fredrik: Att förlora kollegor har såklart varit jobbigt. Även om det är personer som man precis har tagit in och som har fått en provanställning, så är det jättetråkigt att behöva låta dem gå. Man hoppas ju att det blir någon sorts vändning snart så att man kan ta in dem igen så fort som möjligt. Men det är ju svårt att säga om det blir så, man kan bara hoppas på det bästa.

Amadeus: Det som varit svårast för oss som second hand är att de trogna gamla volontärerna inte får komma längre. Butiken är en viktig mötesplats för dem. I början fick vi nästan mota bort en del som ville jobba. Så nu har vi faktiskt ordnat så att vissa av dem får komma på kvällen när ingen annan är i butiken. Det har varit känslomässigt tufft att se hur de äldre mår. Det är ju svårt att jämföra med själva sjukdomen, men isoleringen är otroligt svårt för väldigt många. Den kan ju vara en fara i sig.

Micki: För oss tror jag att det så småningom kommer att kännas som att högra armen är avhuggen på något sätt. Dels för att vi älskar Ringön och har så många fantastiska relationer här. Dels för att vi älskar vår studio och verkstad och det tar tid att bygga upp en sån arbetsplats. Men också för våra medarbetares skull. Vi har verkligen försökt få till en arbetsplats där alla trivs. Vi är som ett hem bortanför hemmet och det är en arbetsplats som betyder så mycket för så många. Så det är också sorgligt, att behöva avveckla den.

Hur tar man sig fram i det här nya coronalandskapet, som företagare och som människor?

Micki: Vi hanterar sorgen med humor. Jag tycker verkligen att det är den bästa medicinen. Sedan finns det såklart ett allvar i det också. Många hos oss är oroliga över situationen i stort, över sin egen situation och sin egen framtid. Det är ju inte så att vi skrattar bort allt det. Men om man inte kan

skratta blir det för tungt. Man måste peppa sig själv och andra för att orka göra det som måste göras. Och försöka se ljus på framtiden.

Fredrik: Jag tycker det hela är lite svårt att sätta sig in i. Man ser och läser ju om det överallt, men det känns inte riktigt att det handlar om just mig på något sätt. Här i Sverige fortsätter ju det mesta som vanligt och många tänker nog inte så mycket på det dagligen. Och vi som företag måste ju köra på. **Amadeus:** Jag tänker på hur många industrier sparar massor av pengar när de inte kan resa längre. Och nu när man ser allt man kan göra hemifrån, hoppas jag att man kanske fortsätter med det och minskar sitt resande. Sen är ju frågan vad det här att man jobbar mer hemifrån kommer att göra med det sociala samspelet. Våra arbetsplatser är ju viktiga just med tanke på att man möter sina kollegor och att man får vara i ett sammanhang. Det är en svår nöt att knäcka hur man hittar balansen där.

Ni har ju alla jobb som är svåra att sköta på distans. Hur har det känts att gå till jobbet den här tiden, har ni varit rädda?

Micki: I och med att jag blev sjuk tidigt har jag inte varit rädd för egen del. Men jag har varit rädd för mina kollegors skull, de flesta åker kollektivt till jobbet. Vi har till exempel en gravid kvinna som jobbar hos oss och Mike och jag har turats om med att köra henne till och från jobbet. Bara så att hon kommer ut. Vi har också ändrat våra arbetsrutiner så att alla ska känna sig säkra.

Amadeus: Jag är inte en sån som känner mig så orolig, på gott och ont. Jag utsätter mig ju en del och möter massor av kunder varje dag. Men för min egen del är jag inte rädd. Det handlar i stället mest om en oro för andra. För de som är i riskgrupp och de gamla som fortfarande kommer till oss i butiken som man inte vill smitta.

Fredrik: Det är samma här, det är mest för andra man är orolig. Vi har ju också mycket äldre kunder. Det är ju dem man är orolig för och självklart för alla andra man känner som är i riskgrupp.

Känner ni att det även kan komma något gott från detta?

Amadeus: Jag är optimist. Jag tror verkligen att vi tvingas tänka om nu. Sen får vi hoppas att det inte bara blir som en parentes en kort tid under 2020, utan att det här faktiskt skakar om samhället

i grunden. Att vi kommer till insikt om hur vi lever i dag och att vi inte kan fortsätta leva så. Hur vi väljer att hantera den här krisen tror jag kommer påverka mycket hur det blir sen. För vår egen del som second hand-butik ser jag att mycket gott kan komma ur det här. Vårt arbete är ju viktigare än någonsin, på alla plan. Miljömässigt, men också för att vi kan erbjuda varor till människor som inte har så mycket pengar, vilket känns som att det kommer bli ännu viktigare framöver. Och inte minst att vi kan ge vidare av vårt överskott till projekt där pengarna verkligen behövs just nu.

Fredrik: Jag hoppas verkligen också att det blir en vändning och en förändring på riktigt. Att folk drar riktiga lärdomar och faktiskt vaknar upp lite. Och att man inte ramlar tillbaka i det gamla sättet att tänka igen. Det hade varit riktigt tråkigt om det hände.

Micki: Ja, vi måste använda detta som en skjuts mot att förändra samhället till en cirkulär ekonomi och cirkulära processer där vi tar tillvara på varandra, på material och på vår jord. Jag hoppas, hoppas, hoppas att det är framtiden. Sen finns det ju enorma krafter som strävar efter att återgå till hur det var tidigare. Men jag hoppas att mindre verksamheter som vår kan få luft under vingarna för att göra något gott och att det blir starkare än de negativa krafterna. Det är det jag tror, inte bara hoppas faktiskt. Vi har verkligen en chans att lyckas nu.

Tror ni att ni kommer ut som samma personer på andra sidan?

Amadeus: För mig handlar det mycket om att inte ta allt för givet. Tidigare har man kanske tagit gemenskaper, sammanhang och vänner för givet. Men nu när vissa har blivit isolerade blir det tydligt att man inte är så mycket utanför det sammanhanget. Jag är en människa tillsammans med andra. Det blir en slags väckarklocka som påminner om att livet är här och nu och att det är viktigt. Jag hoppas verkligen att detta har påverkat hur jag lever mitt liv och vad jag prioriterar.

Micki: Jag håller verkligen med dig om det. Att man uppskattar dem man har och att man ser till att uppskatta dem när man har dem. Det kan verkligen vända snabbt. Det märkte jag inte minst när vi under ett par veckor inte visste om min man skulle överleva eller inte. Det var skitläskigt. Det är också viktigt att man inte tar alla gamla släktingar och föräldrar för givet och tänker att man besöker dem nästa vecka eller månad, utan att man faktiskt ringer i

”Hur vi väljer att hantera den här krisen tror jag kommer påverka mycket hur det blir sen.”

Amadeus Ringbäck

Amadeus Ringbäck menar att arbetet de gör på Smyrna second hand är viktigare än någonsin just nu.

Fredrik Frey känner sig mest orolig för andra. För äldre kunder och de som tillhör riskgrupperna.

Michaela "Micki" Holmdahl hoppas att vi kommer att använda coronakrisen som en skjuts för att förändra samhället till en cirkulär ekonomi.

dag och frågar om de behöver något. Men jag tycker faktiskt att människor är mer omtänksamma än tidigare, folk hälsar och nickar lite mer till varandra. Vi är i detta tillsammans på något sätt. Så förhoppningsvis får vi ett trevligare samhälle framöver.

Fredrik: Ja, just det att inte ta allt för givet, som man kanske gjort tidigare, känns väldigt viktigt. Man får hoppas att man kommer ut på andra sidan med ett helt annat tankesätt, att man förändras till det bättre på något sätt.

Amadeus: I framtiden tror jag inte heller att det är de där semesterresorna till Sydostasien som folk kommer att sakna. Jag hoppas att man kommer få insikt i vad de viktiga värdena i livet är. En ekonomisk kris är ju fruktansvärd och drabbar många allvarligt, men att se att vi ändå har det så otroligt bra här i Sverige jämfört med hur många andra har det. Det är ju också en insikt att ta till sig i dessa tider.

Micki: Precis! Vi har mat, kläder och tak över huvudet. Man kan inte alltid tänka så, men det är viktigt att också inse att det finns andra som behöver bra mycket mer hjälp än vi. Och att vi ska känna oss väldigt lyckligt lottade. För det är vi. ●

Ö-FESTEN DAG 2020

Ö-FESTEN 2020 VAD HÄNDER?

Vi har haft lite huvudvärk över hur vi ska göra med Ö-festen det här året. Vi skulle slå på stort ju, göra en fest både på dagen och natten! Nu följer vi det som Folkhälsomyndigheten säger men har ändå fattat det här beslutet.

Vi kommer att göra Ö-festen 2020 både dag och natt men vi vet inte när!

Kanske blir det i oktober, kanske får vi vänta till i maj 2021. Men vi gör det. Om vi är tillräckligt många här på ön som vill vara med. Både med att fixa före och under själva dagen. Det får inte vara för kallt ute och det får inte finnas några risker för smittspridning.

För att kunna rulla ut festen snabbt vill vi gärna redan nu veta vilka på Ringön som är intresserade av att vara med. Maila oss ert intresse före 1 augusti så håller vi kontakten. Och skulle ni ångra er innan det smäller så är det (ganska @) OK.

Här är anmäler ni er (enbart för företag som finns på Ringön):
info@saltet.org

Ö-FESTEN NATT 2020

Vägen till Ringön kan vara krokig, men väl här är det lätt att hitta hem. Ö-Posten har träffat en sjöfartsromantiker, en lampdesigner, en älvfantast och en performancekonstnär med en hylla full av magiska djur.

”DEN HÄR PLATSEN HAR BLIVIT EN DEL AV MITT DNA”

Tomas Harring är vd på Nordtrafik och fastnade för Rolling Stones som tolvåring och har lyssnat på dem nästan varje dag sedan dess. Han har varit på mängder av konserter över hela världen och kontoret på Ringön är fullt av affischer från olika turnéer.

TOMAS HARRING

”Själv kan jag inte tänka mig att vara någon annanstans. Något av det värsta som skulle kunna hända är att jag blev tvungen att ha mitt kontor på Kungsgatan. Det vore katastrof.”

— Mina vänner brukar kalla mig för sjöfartsromantiker och det är jag definitivt. Jag älskar verkligen miljön här på Ringön. Kontoret är granne med Gotenius varv och jag har svårt att tänka mig nåt som kan slå det. När jag lutar mig ut genom fönstret kan jag se dockan och jag har alltid koll på båtarna som ligger där.

Jag har jobbat med sjöfart på något sätt i hela mitt liv. Jag mönstrade på min första båt när jag var 15 år, ett par dagar efter att jag slutat nian. Dealen med mina föräldrar var att jag skulle vara till sjöss ett år. Det blev två. Sen kom jag hem, gick ut gymnasiet och började jobba inom skeppsmäklari. Efter tio år föll sig livet så att jag gick till sjöss igen, då för att jobba på plattformar under några år.

Kontoret här på Ringön har jag haft sedan 1989, men det tog ett par år innan vi drog igång med verksamheten vi har i dag. Vi är en speditorsfirma och sköter import, export och transport av begagnade bilar, främst från USA.

Det hela började med att jag gjorde ett impulsköp av en fräck bil som stod i hamnen, men jag upptäckte snart att det var svårt att hitta nån som kunde hjälpa till med förtullning och byråkrati. Jag hade själv jobbat med shipping och såg att det fanns utrymme för den här typen av företag. Sen har det bara rullat på. I dag är vi åtta anställda, en av dem är min dotter Stina och planen är att hon ska ta över.

Bilintresset i Sverige är galet stort, många av våra kunder är samlare och jädrikt roliga att ha att göra med. Tack vare internet är det ju i dag hur lätt som helst att hitta en begagnad bil att köpa, däremot kan det vara lite trixigare att få hem den. Och det är där vi kommer in. Vi plockar upp bilar över hela USA och skeppar dem från olika hamnar, oftast i containrar. Vi sköter all formalia med tulldeklarationer både i USA och här i Sverige och den som vill kan få sin bil levererad ända till dörren. Nordtrafik har en liten terminal i Skandiahamnen där vi lastar och lossar, men kontoret har vi alltid haft här på Ringön.

Jag hade ingen direkt relation till Ringön innan jag flyttade hit, men den här platsen har blivit en del av mitt dna. Under de 30 år jag varit här, har jag sett hur Ringön i perioder av lågkonjunktur varit i stort sett helt tom på hyresgäster. Och från att det under många år bara fanns ett matsälle, finns det ju nu hur mycket som helst att välja på. Det jag är rädd för är att det ska bli för bra och att den genuina atmosfär som finns här försvinner. Själv kan jag inte tänka mig att vara någon annanstans. Något av det värsta som skulle kunna hända är att jag blev tvungen att ha mitt kontor på Kungsgatan. Det vore katastrof.”

I sin ateljé har Benedikte Esperi, koreograf, video- och performancekonstnär, flera glasburkar med döda djur som hon hittat på olika platser. Många av dem har varit scenografi och rekvisita i olika verk och på scenen.

BENEDIKTE ESPERI

”I sin otillgänglighet blir Ringön så fruktansvärt tillgänglig. Här finns inga regler på estetik och jag känner att jag kan vara anonym.”

— Jag kom i kontakt med Ringön i samband med att jag gjorde ett jättestort performativt verk här för ett par år sedan. Jag kände spontant att det här var platsen jag letat efter. Jag har rest mycket och får snabbt en känsla för vad olika platser representerar. I sin otillgänglighet blir Ringön så fruktansvärt tillgänglig. Här finns inga regler på estetik och jag känner att jag kan vara anonym, jag behöver inte representera någonting. Det finns inte heller någon gradering mellan oss som är verksamma här. Här finns en space som gör att jag kan slappna av.

När jag är i en process har jag väldigt svårt för att vara bevitnad. I min ateljé kan jag vara helt oensurerad och gränslös, men när jag kliver ut härifrån är jag fortfarande ganska skör och det kan ta ett tag att växla över till de andra rollerna jag har. Det glöms ofta bort att vi konstnärer också har andra hjul att driva.

Jag har fyra barn och blev mamma som ganska ung. Det gjorde att jag tidigt var tvungen att hitta ett sätt att försörja mig och mitt konstnärsutövande blev därför en ganska långsam process mellan barn, liv och möjligheter. Under småbarnsåren undervisade jag jättemycket i dans. Samtidigt hade jag ett behov av att göra saker själv och mitt konstnärskap har blivit mycket av en solopraktik. Jag kom tidigt i kontakt med performancekonsten och började utforska olika miljöer och sammanhang på den perifera konstscenen.

Senare drogs jag allt mer till de konstnärliga fakulteterna där jag först läste fristående kurser och senare en master. Min konst har en strävan efter ett socialt sammanhang, att möta en betraktare eller publik på andra platser än en teater- eller dansscen. Under åren har jag har deltagit i mängder av olika festivaler och haft residens på olika platser i världen.

Just nu jobbar jag med ett verk som ska vara med på festivalen Ritos III på Kulturtemplet i juli. Arbetsnamnet är Birds, bones, bugs and bitches (bitches för att jag är feminist) och jag filmar döda djur – ormar, skalbaggar, humlor och benbitar – som jag har hittat på olika platser. Jag är väldigt intresserad av hur vi skapar både formella och informella ritualer. Döden är en så tydlig markör, både för tid, men också för ritualer. Och så tycker jag att de är väldigt vackra, de här djuren är min passion.

Ett av de andra större filmprojekten jag håller på med är The Atlantis Project som delvis handlar om min pappa, hans uppväxt och varför han flydde från sin familj och sin borgerliga uppväxt i Aten i Grekland. Han drömde om att bli dansare, men fick inte det för sin pappa.

Mina föräldrar bröt upp strax efter att jag föddes, men de har båda varit en stor inspiration. De är väldigt kreativa och egensinniga, men samtidigt varandras motpoler. Det är de som har lärt mig våga se det jag ser.” →

AGNETA THOMASIN SVENSSON

”Att ha det här rummet är som en present till mig själv, det är ett sätt att ge mitt skrivande ett värde. När jag kommer hit är det skrivandet, och bara det, som är i fokus.”

— Skrivandet är en del av min identitet, det är helt enkelt nödvändigt för att jag ska känna mig som en människa. Jag skrev mycket redan i tonåren, men det dröjde ganska länge innan jag började skriva böcker. Nu har jag precis avslutat en självbiografisk bok som handlar om vissa aspekter av mitt liv. Jag började med boken några månader efter att jag flyttat in i min lokal här på Ringön. Egentligen höll jag på med ett helt annat projekt då, men efter ett tag kände jag att det var den här boken jag att var tvungen att skriva. Nu har jag skickat in den till olika förlag och hoppas på att snart få den utgiven.

Jag jobbade länge som frilansjournalist, för tidningar och radio och jag har även skrivit filmmanus. Men efter 15 år bytte jag bana i livet och började jobba inom vården. Det gör jag fortfarande och det är därifrån jag får min försörjning. Och även om jag önskar att jag kunde lägga ännu mer tid på skrivandet så skulle jag inte vilja vara utan den delen av mitt liv. Det kan vara tungt ibland, men samtidigt är det väldigt berikande att få vara en del av den arbetsgemenskapen och jag träffar många intressanta människor, både bland kollegor och vårdtagare.

Eftersom jag mest jobbar kvällar inom vården så kan jag vara här på dagarna. Skrivandet är ju också ett arbete, men det ger mer energi än det tar. Att ha det här rummet är som en present till mig själv, det är ett sätt att ge mitt skrivande ett värde. När jag kommer hit är det skrivandet, och bara det, som är i fokus. Den sociala biten är också viktig, här finns andra personer som jag kan dricka kaffe, äta lunch och utbyta erfarenheter med. Att få vara en del av ett kreativt sammanhang betyder mycket.

Jag har alltid älskat Hisingen och hade tidigare ett rum på Lindholmen. Efter några år där började jag längta efter ett nytt sammanhang och för 1,5 år sedan hittade jag den här lokalen. Jag trivs jättebra på Ringön. Jag gillar att det är lite ruffigt och att det ligger vid älven. För mig är inte Göteborg en stad vid havet, det är en stad vid älven. Göta älv har alltid haft en speciell dragningskraft på mig, den är som en mytisk urkraft på något sätt. Jag har gått och cyklat över älven på väg till eller från jobbet hundratals gånger och alla tider på dygnet. Den är ständigt föränderlig och det är en härlig känsla.

Författaren Agneta Thomasin Svensson hyr en lokal på Stålvärgsgatan. Hon har gett ut två böcker, Alla röster, alla ljus och Den vita baracken och har precis blivit klar med en självbiografisk bok.

Älven är också närvarande i min förra bok, Alla röster, alla ljus. Det är en historisk roman som handlar om min farmor och farfar, deras barn och kamrater, i London och Göteborg. Det är fiktion, men alla bärande skeenden bygger på verkliga händelser. Jag vill gärna skriva en uppföljning till den, men jag har inte riktigt bestämt vad som ska bli nästa projekt.

Jag har en massa idéer och bokprojekt igång, vi får se vilken väg jag går.”

”Göta älv har alltid haft en speciell dragningskraft på mig, den är som en mytisk urkraft på något sätt.”

Jonas Isaksson designar och bygger lampor, främst i mässing, stål och aluminium. Materialet till lamporna hittar han på Blocket, olika nätauktioner eller på firman runt hörnet.

JONAS ISAKSSON

”Jag kan vara här klockan nio på kvällen och knacka på hos grannen för att be om hjälp. Det är aldrig några problem.”

— Jag har haft verkstad på Ringön i mer än tio år, den här lokalen tog jag över i mars. Tidigare var det teknoklubb här och de lämnade kvar allt – bord, stolar, en tio meter lång bar, döda möss... Det var fruktansvärt skabbigt och jag har lagt massor av tid på att fixa iordning. Jag började med att köpa tre ton stål och byggde ett nytt bjälklag och en andra våning. Jag har också dragit om all el och byggt nya väggar.

En del av lokalen hyr jag ut till hobbymekare. De kan ha garageplats för sina bilar och motorcyklar här och så finns alla verktyg de behöver. Snart kommer det också finnas en container utanför där man kan kapa och slipa.

I rummet längst in har jag mitt kontor och min verkstad, det är där jag bygger mina lampor. Förra året tog jag elva svetsarlicenser, jag har köpt en ny svets och med den kan man göra mycket. Jag skulle också vilja testa att tillverka bord och stolar.

Jag har alltid haft ett sänt där super-ADHD-driv, på gott och ont. Det goda är att jag får saker gjorda, det onda är jag är jävligt pedantisk och det

är kanske inte alltid så bra. Jag var inget geni i skolan, men jag klarade av att starta eget innan jag fyllde 18. Då hade jag en mc- och cykelverkstad i Torslanda, efter det har jag jobbat som snickare och golvslijpare. Jag har alltid haft en egen verkstad och grejat med motorcyklar, det ger ett slags lugn tror jag.

Min första lampa gjorde jag för fem år sedan. Jag var inhyrd som hantverkare för en inredningsfirma som byggde om ett hotell. När jag såg vad de hade betalat för 200 lampor – i stort sett bara mässingsrör och fruktansvärt fula – åkte jag ner till min verkstad och gjorde en egen variant. Sen dess har jag hållit på med det vid sidan av.

Jag använder mycket återvunnet material som stål, mässing och aluminium och försöker att sätta min egen prägel på allt jag gör. Jag vill att det ska kännas gediget och ha en lång livslängd, men också att det ska vara vackert att titta på. Jag har alltid varit en visuell person och gillar former från 1930-, 40- och 50-talen. Det är också därifrån IZAL design, namnet på mitt företag, kommer. Min

farfar jobbade på IZAL mocca på 30-talet och jag tyckte deras logga var så snygg.

Materialet till lamporna hittar jag på Blocket eller olika nätauktioner, jag köper ofta upp restpartier och ibland köper jag aluminium på firman runt hörnet. Det är en av de saker – förutom alla original – som jag verkligen gillar med Ringön. Jag kan vara här klockan nio på kvällen och knacka på hos grannen för att be om hjälp. Det är aldrig några problem.

Just nu bygger jag lampor åt en krögare som snart ska öppna en ny restaurang och det känns verkligen jättekul. Jag har fått fantastisk respons på det jag gör och det är det som gör att jag vågar satsa på det här.

När jag går in för nåt gör jag det nog lite mer än de flesta, det bara springer på. Just nu känner jag mig rätt slutkörd och jag är inte riktigt klar med lokalen än. Men snart hoppas jag kunna njuta av det jag gjort.” ●

HÄR FORMAS FRAMTIDENS SAMHÄLLEN

I ett hus på Ringön samlas studenter från hela världen. Här försöker de hitta hållbara lösningar på framtidens utmaningar.

Text
Fanny Lyrheden

Foto
Emelie Asplund

Studenter i hubben från vänster till höger: Dino Vidović, 31 år från Kroatien, Giacomo Suffredini, 24 år från Italien, Merve Mutlu, 25 år från Turkiet, Giulia Ortisi, 24 år från Italien, Aleksandra Pucolowska, 25 år från Polen, Arturo Mejia, 27 år från Mexiko och Dimitrios Zacharopoulos, 35 år från Grekland.

Fjärde våningen på Ringögatan 12 är ovanligt tom. Det är helt tyst i de öppna lokalerna, och de få studenter som är här fyller inte ens hälften av stolarna i den stora entrén. Men även om coronaviruset har tömt den fysiska mötesplatsen The 360 Space på människor, har aktiviteten inte på långa vägar saktat ner.

Per Östling är en av personerna som ligger bakom idén till hubben, där ett 20-tal studenter från både Handelshögskolan och Chalmers arbetar med att försöka hitta hållbara lösningar på framtidens samhällsutmaningar.

— Hubben på Ringön är tänkt som en mötesplats för att överbygga och skapa samverkan i mellanrummen som är mellan samhällets aktörer, såväl privata som publika. De som finns här är än så länge några start-ups, en del av våra partners och våra studenter. Genom att studenterna alla jobbar med examensarbeten kopplade till samhällsutmaningar skapar vi förutsättningar för

samtal och interaktioner som inte hade uppstått annars, berättar Per.

För några månader sen träffades studenterna regelbundet på Ringön. Nu har Skype, Zoom och Teams fått ersätta stora delar av utbytet som hubben gav dem. På så sätt har coronapandemien påverkat dem alla. Men för Giulia Ortisi och Giacomo Suffredini blev virusets utbrott särskilt påtagligt när hemlandet Italien var ett av de länder som tidigt drabbades hårt.

— Det var väldigt obehagligt i början. Jag visste inte vad jag skulle göra. Jag kom hit med åtta andra studenter från Italien och de flesta av dem åkte hem. Men jag bestämde mig till slut för att stanna kvar här, berättar Giulia.

Både Giulia och Giacomo läser sitt andra och sista år på masterprogrammet Innovation and Industrial Management på Handelshögskolan i Göteborg. I sina examensarbeten studerar Giacomo hur 5G kan användas inom ekosystemen i

”Jag ville inte göra något artificiellt som kanske bara skulle hamna i en byrålåda.”

framtidens smarta städer, medan Giulia har valt att undersöka sambandet mellan innovation och kreativa företagskulturer.

Arturo Mejia kommer från Mexiko och har rest över halva jordklotet för att läsa masterprogrammet Design and Construction Project Management på Chalmers. Han har själv en bakgrund inom arkitektur och uppskattar möjligheten att få byta erfarenheter och kunskaper med de andra studenterna som arbetar i hubben.

— Jag och min examensarbetspartner har valt att analysera hur man använder resurser på ett mer effektivt sätt, baserat på principer från cirkulär ekonomi. Och det känns verkligen som om vi hittade ett aktuellt ämne. För att minska klimatförändringarna i framtiden måste vi röra oss mot en mer cirkulär ekonomi, menar Arturo.

En annan av studenterna är Aleksandra Pucolowska. Efter en kandidatexamen i arkitektur och stadsplanering i hemlandet Polen blev hon rekommenderad masterprogrammet Architecture and Planning Beyond Sustainability på Chalmers. I sitt examensarbete studerar hon hur man med hjälp av genomtänkt arkitektur skapar miljöer anpassade till människorna som ska leva och verka i dem. Hon lyfter fram kontakten med riktiga företag och verkliga projekt som något av det viktigaste med hubben.

— Jag ville inte göra något artificiellt som kanske bara skulle hamna i en byrålåda. Jag ville göra något som var användbart på riktigt, säger Aleksandra.

Studenterna har genom hubben kontakt med flera olika aktörer från näringslivet och övriga samhället, vilket ska ge dem ett bredare perspektiv än om de bara hade samarbetat med en enskild aktör. Innan coronakrisen förändrade förutsättningarna hann studenterna ta del av presentationer från och även intervjua relevanta personer till sina examensarbeten. Men de planerade besöken hos företag på Ringön kunde tyvärr inte genomföras.

— Det är riktigt tråkigt. Men med den centrala placeringen och de flera hundra företag som redan jobbar med återvinning och återanvändning ser vi Ringön som en mycket bra utgångspunkt för att fortsätta arbetet mot en hållbar stad, säger Per Östling. ●

The 360 Space

Hubben The 360 Space på Ringön är en del av samverkansplattformen The ( ) Space som sedan 2015 drivs av First to Know i samverkan med många partners. I hubben arbetar bland annat studenter tillsammans med aktörer från näringslivet och övriga samhället med att ta fram hållbara lösningar på framtida utmaningar. Här kommer också andra aktiviteter och event att genomföras framöver och man hoppas på fortsatt nära samarbeten med lokala företag. Vill du veta mer, kolla in firsttoknow.se.

Mikael Hermansson, 62 år, journalist:
— Jag mår bra! Har precis ätit en lunch från Saras husmanskost. Jag tycker om den här platsen och återvänder regelbundet för att handla olika saker. På 60-talet var Ringön som ett spännande mörkt hål och som man absolut inte fick besöka för oroliga föräldrar. I dag är det både kreativt och rationellt här, det är riktigt trevligt och en ny anda. Det enda jag saknar är ett kafé.

Caterina Albarella, 26 år, filmarbetare:
— Bra. Vädret är fint! I dag tar jag det bara lugnt. I min bransch är arbetet på paus. Jag har min familj i Italien så jag har varit orolig men känner mig lugnare nu.

Una Sigtryggsdóttir, 30 år, student på Valand:
— Bra! Det är roligt att vara ute och göra något fysiskt och inte sitta framför en dator hela dagarna. I dag hjälper jag mina kompisar att måla.

Carina Petersson, 29 år, textilkonstnär:
— Jag mår bra! Cyklade lite fel först men nu hittade jag Claessons trätjära. Jag är nyfiken på att se vad de har för material. I dag behöver jag hampa eller lintråd för jag ska laga en matta.

Vi frågar:

Hur mår du i dag?

Firooz Anvari, 57 år, ägare av restaurang Pardis:
— Egentligen inte så bra. Jag är orolig. Vi har tappat 60 procent av våra gäster. Från att ha haft fullbokade evenemang fram till september har vi ingenting nu, allt är avbokat. Men vi kör fortfarande lunch måndag till fredag.

Oscar Petersson, 35 år, kundtjänst/IT:
— Alla tiders! Det är gott väder. Jag har en positiv inställning till livet.

Inga-Britt Jakobsson, 69 år, pensionär:
— Jag mår väldigt bra, jag är fullt frisk. Varje tisdag jobbar jag ideellt här på second hand-butiken och det har jag fortsatt med trots corona.

Abo, 29 år, bilmekaniker:
— Faktiskt riktigt bra! Det är roligt att jobba med bilar och här har jag både bra kunder och bra grannar.